

ΕΤΟΣ 67ον

1 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3457)

Η ΛΥΤΡΩΤΙΚΗ ΜΕΣΙΤΕΙΑ

Ἄρχισυντάκτης μεγάλου ἀμερικάνικου περιοδικοῦ σέ πρόσφατο βιβλίο του περιγράφει τή σχετικά φιλότιμη δοκιμή πού ἔκανε, νά γίνει ἕνας συνειδητᾶ θρησκευόμενος μόνο γιά ἕνα χρόνο. Μετά ἀπό αὐτό τό πείραμα δέν διατήρησε δεσμούς μέ κάποια ὁμολογία. Παραδέχεται ὅμως ὅτι κράτησε μιά καλή καί ἀξιόμιμητη συνθήεια: Νά προσεύχεται καί γιά τοὺς ἄλλους. «Αὐτές οἱ προσευχές ἐξακολουθοῦν νά μοῦ ἀρέσουν», λέει. «Γιά μένα εἶναι πνευματική προπόνηση. Κάθε βράδυ προσεύχομαι δέκα λεπτά γιά δοκιμαζόμενους φίλους. Εἶναι δέκα λεπτά, κατά τὰ ὁποῖα παύω νά εἶμαι ἐγκεντρικός».

Προσευχή γιά ὅλους

Οἱ διαπιστώσεις τοῦ ξένου δημοσιογράφου εἶναι ἀρκετά «ὀρθόδοξες». Θεωρεῖ τήν προσευχή «πνευματική προπόνηση», ἡ ὁποία –ἔστω γιά δέκα λεπτά– μάς ἐλευθερώνει ἀπό τὰ δεσμά τοῦ ἐγκεντρισμοῦ μας. Καί ἐνῶ κάθε προπόνηση ἔχει κάποιο κόπο, αὐτός ὁ μή συνειδητός χριστιανός ὁμολογεῖ ὅτι μέ εὐχαρίστηση κάνει αὐτές τίς προσευχές, ἀφοῦ «ἐξακολουθοῦν νά τοῦ ἀρέσουν». Δυστυχῶς, ὅμως, δέν ἀρέσουν σέ πολλοὺς κατ' ὄνομα χριστιανούς, τοὺς ὁποίους ἐπιπλήττει –ἐρμηνεύοντας τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα– ὁ ἱερός Χρυσόστομος: « Ἔστω μάθουμε κάποτε», λέει, «νά εἶμαστε σωστοί χριστιανοί. Καί πῶς θά τό μάθουμε, ἂν δέν κάνουμε τό πιό εὐκόλο, τό νά προσευχομαστε δηλαδή καί γιά τοὺς ἄλλους;».

Δικαιοποιημένα, ἐπομένως, ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾶ στόν ποιμένα Τιμόθεο νά ἔχει ὡς πρώτη του φροντίδα τήν καλλιέργεια τῆς προσευχῆς στοὺς πιστοὺς, ὄχι μόνο τοῦ καθενός γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλὰ καί γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Καί αὐτή ἡ προσευχή δέν πρέπει νά περιορίζεται μόνο σέ παρακλήσεις, ἀλλὰ νά περιλαμβάνει καί εὐχαριστίες γιά τὰ ἀγαθὰ πού χαρίζει ὁ Θεός σέ ὅλους ἀδιακρίτως, ὅπως τόν ἥλιο καί τή βροχή πού δίνει σέ δι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7)

«Ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι»

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιῆσαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρμενον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντα ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίους, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, – διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

καίους καὶ ἀδίκους. «Εὐχαριστῶντας, λοιπόν, τὸν Θεὸ γιὰ ἀγαθὰ πού τὰ δίνει κοινὰ γιὰ ὅλους», θὰ ἐπισημάνει ὁ Χρυσορρήμων, «παρακινούμαστε νὰ ἀγαπᾶμε καὶ τοὺς ἀδίκους καὶ πονηροὺς καὶ νὰ τοὺς φερόμαστε μέ καλοσύνη· καὶ ἡ προσευχή μας γίνεται ἀφορμὴ ἐνότητας μέ ὅλους»· ἀκόμη καὶ γι' αὐτοὺς πού μᾶς καταδιώκουν ἢ μᾶς βρίζουν.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν;

Ἰδιαίτερη παρότρυνση θὰ κάνει ὁ Ἀπόστολος νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἄρχοντες, τῶν ὁποίων οἱ ἐξουσίες ὡς θεσμοὶ «ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένοι εἰσίν» (Ρωμ. 13,1). Ἵσχετα, λοιπόν, ἀπὸ τὸ ἄν οἱ φορεῖς τοὺς διάκεινται ἐχθρικά πρὸς τὴν Ἐκκλησίᾳ ἢ ὄχι, ὀφείλομε νὰ προσευχόμαστε γι' αὐτοὺς, μέ τὴν ἐλπίδα «νὰ ζοῦμε ἤρεμο καὶ ἡσυχο βίῳ μέ κάθε εὐσέβεια καὶ σεμνότητα». Ἀκόμη καὶ μέσα στό σκοτάδι τῆς Τουρκοκρατίας, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς, πιστὸς στὴν προτροπὴ τοῦ Πρωτοκορυφαίου, δίδασκε τοὺς ραγιάδες: «Πρῶτον, νὰ παρακαλεῖτε τὸν Θεὸν διὰ τὸν βασιλεῖα καὶ διὰ ὅλους τοὺς ζαπιτάδες (δηλ. ἀξιωματούχους) νὰ τοὺς φωτίζει νὰ κυβερνοῦν τὸν κόσμον μέ πραότητα καὶ δικαιοσύνην».

Ἡ προσευχή, πού θὰ πρέπει νὰ ἀγκαλιάζει καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας, προφανῶς δέν εἶναι εὐκόλο πράγμα. Μόνο Ἐκεῖνος, πού προσευχήθηκε καὶ γιὰ τοὺς σταυρωτές του, μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ «πληθυνθοῦμε» (Β΄ Κορ. 6,13) καὶ νὰ χωρέσουμε στὴν προσευχή μας καὶ τοὺς διώκτες μας. Καὶ ἡ προσευχή μιᾶς τόσο «εὐρύχωρης» καρδιάς εἶναι πολὺ εὐάρεστη στὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος «θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ ἔλθουν σὲ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας».

Αὐτὸ τὸ μέγα μυστήριο τῆς σωτηρίας μας ἐμπιστεύθηκε ὁ Χριστὸς νὰ τὸ κηρύξει καὶ σὲ μᾶς ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος· καὶ ὁ Ἀπόστολος, μέ ὑψηλὴ αἴσθηση τῆς εὐθύνης μιᾶς τέτοιας ἀποστολῆς, φωτίζει στὴ σημερινὴ περικοπὴ τὸν μεσιτικὸ ρόλο τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο πραγματοποίησε μέ τὴν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ λοιπόν, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νά κάνετε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας δι' ὅλους τούς ἀνθρώπους, διὰ τούς βασιλεῖς καί ὄλους ἐκείνους πού εἶναι εἰς ὑψηλάς θέσεις, διὰ νά ζοῦμε βίον ἡρεμον καί ἥσυχον μέ πᾶσαν εὐσέβειαν καί σεμνότητα. Διότι αὐτό εἶναι καλόν καί εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρός μας Θεοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἀνθρωποι καί νά λάβουν γνῶσιν τῆς ἀληθείας. Διότι ἕνας Θεός ὑπάρχει καί ἕνας μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὁ ἀνθρωπος Χριστός Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τόν ἑαυτόν του ἀντίλυτρον δι' ὄλους, μαρτυρία ἡ ὁποία ἤλθε εἰς τόν καιρόν τῆς. Διά τήν μαρτυρίαν αὐτήν διωρίσθηκα κῆρυξ καί ἀπόστολος – ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δέν ψεύδομαι – διδάσκαλος τῶν ἔθνικῶν εἰς τήν πίστιν καί τήν ἀλήθειαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἐνανθρώπησέ του. Δέν θά μπορούσε ὁ Χριστός νά εἶναι σωτήριος μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἄν δέν ἦταν τέλειος Θεός καί τέλειος ἀνθρωπος. Καί γι' αὐτή τή λυτρωτική μεσιτεία, ὄχι μόνο δέν πληρώθηκε, ἀλλῆλα πλήρωσε ὁ ἴδιος «τά μεσιτικά» –δηλ. τή μεσολάβηση– δίνοντας «ἄλυτρο» γιά ἐμᾶς τόν ἴδιο τόν Ἐαυτό του· τό ἴδιο τό Αἷμα του μέ τή σταυρική του θυσία.

Τό ἄλυτρο καί ὁ Λυτρωτής

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος προηλαβαίνει τίς –ἐπικίνδυνες ἕως βλάβης– παρεξηγήσεις, πού μπορούν νά γίνουν σχετικά μέ τήν ἔννοια τοῦ «ἄλυτρου». Μιλήσαμε γιά «ἄλυτρο», ὅταν ἀναφερόμαστε στό ἀντίτιμο πού πρέπει νά πάρει ὁ κάτοχος ἐνός δούλου, γιά νά τόν ἐλευθερώσει. Ἐμεῖς ἤμασταν ὑπό τήν ἐξουσία τοῦ διαβόλου, στόν ὁποῖο πουληθήκαμε λόγῳ τῶν ἀμαρτιῶν μας. Σέ ποιόν, λοιπόν, προσέφερε ὁ Χριστός «ἄλυτρο» τό Αἷμα του; «Θά ἦταν βλασφημία νά ποῦμε ὅτι τό ἔδωσε στόν διάβολο», λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος. «Τότε, τό ἔδωσε στόν Πατέρα του; Μά, ἀφενός, δέν κρατιόμαστε αἰχμάλωτοι ἀπό τόν Πατέρα, ἀφετέρου, τί Πατέρας εἶναι αὐτός πού τόν τέρπει τό Αἷμα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ του;».

Καί ὁ Ἅγιος ἀπαντᾷ φωτίζοντας τά πράγματα: «Ναί», λέει· «εἶναι φανερό ὅτι ὁ Πατέρας ἔλαβε τό ἄλυτρο. Ὅμως, οὔτε τό ζήτησε, οὔτε τό εἶχε ἀνάγκη. Τό δέχθηκε, διότι τό σχέδιο τῆς σωτηρίας μας ἦταν νά ἁγιασθεῖ ὁ ἀνθρωπος ἀπό τήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ». Μᾶς ἁγίασε ἡ τέλεια ὑπακοή τοῦ Υἱοῦ πρὸς τόν Πατέρα· μιά ἐκούσια ὑπακοή ἕως θανάτου, ὄχι γιά νά ικανοποιηθεῖ ἡ θεία Δικαιοσύνη, ἀλλῆλα γιά νά συντριβεῖ ἡ ἐξουσία τοῦ ἀνυπάκουου καί ἀνάρτη διαβόλου· καί ἔτσι νά ἐλευθερωθοῦμε κι ἐμεῖς, στόν βαθμό βέβαια πού ἐλευθερα ὑπακοῦμε στό θέλημα τοῦ Πατρός. Ἄρχιμ. Β. Λ.

1 Σεπτεμβρίου 2019: ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

† Ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καί τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καί ἀσκητριῶν μαρτύρων. Καλλίστης, Εὐόδου καί Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίου († 459). Μελετίου ὁσίου.

Ἦχος: β´ – Ἐωθινόν: ΙΑ´ – Ἀπόστολος: Α´ Τιμ. β´ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. δ´ 16-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Σεπτεμβρίου, πρό τῆς Ὑψώσεως.

Ἀπόστολος: Γαλ. ζ´ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ´ 13-17.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Σέ μία περίοδο πολληπλῶν ιδεολογικῶν, πνευματικῶν καί κοινωνικῶν συγχύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἔρχεται νά προσφέρει στοὺς νέους πού ποθοῦν νά διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων, τὴ δυνατότητα νά καταρτιστοῦν πρακτικὰ ἀλλὰ καί βιωματικὰ καί συγχρόνως νά τοὺς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιὰ τὴν ἀξιόπιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α´ ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β´ ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ τίς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριον Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τὸ Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:

α. στό Γραφεῖο Κατηχέσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινὰ 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα *Ποιοὶ εἴμαστε – Τομέας Κατηχέσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
